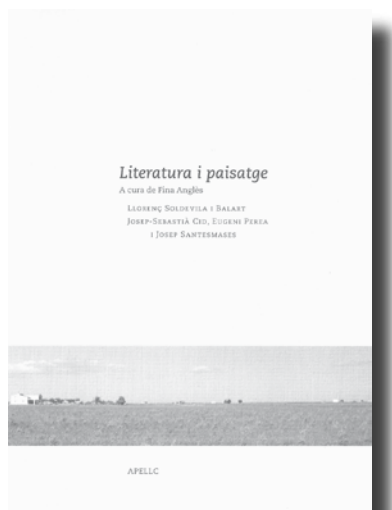

Bibliografia local

Carles Martí Martí

LL. SOLDEVILA, J-S. CID, E. PEREA I J. SANTESMASES: *Literatura i paisatge. A cura de Fina Anglès*. Edicions de l'APELLC. Tarragona, 2009.

L'Associació de Professionals i Estudiosos en Llengua i Literatura Catalanes (APELLC), vinculada al Departament de Filologia Catalana de la URV, organitza cada any un debat sobre determinats temes que desvetllen un especial interès per l'entitat. L'any 2006 el va dedicar al tema "Literatura i paisatge" en el qual hi va participar Llorenç Soldevila, el més important i veterà estudiós en aquest àmbit, que va pronunciar la conferència "Geografia literària dels Països Catalans". També hi van participar com a representants de les comarques de Tarragona Joan Sebastià Cid Català, Josep Santesmas Ollé i Eugeni Perea Simón amb aportacions sobre les Terres de l'Ebre, del Gaià i del Camp de Tarragona respectivament.

Amb el títol "Mirall vora el camí", Eugeni Perea aborda la interacció entre el paisatge i la creació literària. Per ell, la millor definició conceptual és la d'Stendhal, la "*del mirall posat a la vora del camí per a reflectir la complexitat de la vida, des dels suports físics del paisatge que es muda –des del fang dels camins fins a l'evolució dels núvols, segons definició donada per l'autor de Le rouge et le noir–, fins a les més íntimes i sensibles emocions de l'ànima humana, és a dir d'allò que és físic a allò que és intangible*".

Es tracta d'una aportació important en el debat sobre el valor del paisatge dins la narrativa. Segons Perea, partim d'un cadàver (el medi natural) "*que es visualitza a través de l'urbanisme modern, dominat pel ciment i l'especulació, allunyat de tot humanisme*". S'ha d'encarar la realitat a partir de l'acta de defunció dels paisatges ecològics i ens hem d'enfrontar a la realitat del present i del futur. *Es parla d'allò que s'ennyora, d'allò que s'ha perdut, d'allò que el vent s'endugué...*"

L'autor demana als lectors que si creuen que les seves opinions són massa extremes, que reflexionin sobre els desastres naturals que es produeixen: terratrèmols i tsunamis –i les conseqüències cada cop més visibles del canvi climàtic– o l'escalfament del planeta com a símptomes de les reaccions d'un "cos mort".

Escriure avui sobre el paisatge és fer-ho a partir d'enfrontar-se amb aquesta realitat i la d'un futur encara més difícil. Perquè, segons Perea, "*s'escriu sobre el que s'ennyora i ara toca fer-ho sobre el paisatge com a paradís perdut*". D'allò que hom plora quan tenim recança de la seva absència i ja no podem gaudir del paisatge estimat. De quan ja tot sembla inútil i poc o res hi ha a fer. Només ens queda la memòria. »